

Sygn. akt III KKN 579/99

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Józef Szewczyk

Sędziowie: SN – Marian Buliński – sprawozdawca

SN – Józef Skwierawski

Protokolant – Michał Wierzbowski

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej – Waldemara Smardzewskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2001 r.

sprawy R. S.,

skazanego z art. 279 § 1 kk,

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę oraz prokuratora

na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 19 maja 1999 r., sygn. akt: IV Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 15 marca 1999 r., sygn. akt: III K (...)

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;**
- 2. zarządza zwrot opłaty kasacyjnej w kwocie 500 zł na rzecz oskarżonego.**

U Z A S A D N I E N I E

R. S. został oskarżony o popełnienie przestępstwa określonego w art. 11 § 1 w zw. z art. 208 kk z 1969 r. polegającego na tym, że w dniu 28 czerwca 1998 r. w B. przy ul. R. włamał się do samochodu marki VW „Golf” nr rej. (...) wartości 19.900 złotych należącego do S. S. poprzez ukręcenie wkładki zamka w drzwiach pojazdu po lewej stronie, a następnie za pomocą nieustalonego narzędzia włożonego do stacyjki próbował uruchomić samochód usiłując dokonać jego kradzieży, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został zatrzymany przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 15 marca 1999 r. R. S. został skazany za popełnienie wykroczenia określonego w art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw – a polegającego na tym, że w dniu 28 czerwca 1998 r. w B. – M. przy ul. R. po otwarciu uchylonych drzwi po lewej stronie samochodu marki WV „Golf” nr rej. (...) należącego do S. S. usiłował dokonać kradzieży fotelika dziecięcego zamontowanego w wymienionym samochodzie na tylnym siedzeniu, o wartości co najmniej 100 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został zatrzymany przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej – na karę grzywny w wysokości 1000 złotych.

Apelację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonego złożył prokurator zarzucając temuż orzeczeniu obrazę art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i na tej podstawie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyjęcie powyższej kwalifikacji prawnej jego czynu i wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę 20 stawek po 20 złotych.

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 19 maja 1999 r. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że oskarżonego R. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Kasację od tego wyroku wnieśli obrońca oraz Prokurator Okręgowy w B. na korzyść skazanego. Obrońca zarzucił temu wyrokowi obrazę prawa materialnego poprzez błędne zastosowanie art. 279 kk oraz obrazę przepisów prawa procesowego mających decydujący wpływ na treść wyroku, art. 454 § 2 kpk – polegającego na wymierzeniu kary surowszej, jednocześnie zmieniając ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę zaskarżonego wyroku.

Natomiast prokurator zarzucił temuż wyrokowi rażące naruszenie art. 454 § 2 kpk poprzez wymierzenie oskarżonemu kary jednego roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zmianie ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy.

W tym stanie Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacje prokuratora oraz obrońcy w zakresie zarzutu obrazy art. 454 § 2 kpk są zasadne.

Sąd Okręgowy nie zwrócił uwagi, że zgodnie z art. 454 § 2 kpk dokonując zmiany ustaleń faktycznych przyjętych przez sąd pierwszej instancji nie może w postępowaniu odwoławczym orzec surowszej kary pozbawienia wolności. W omawianej sprawie wobec wymierzenia przez sąd pierwszej

instancji kary grzywny nie mógł orzec w postępowaniu odwoławczym kary pozbawienia wolności w jakimkolwiek rozmiarze, lecz winien prawidłowo uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Naprawiając ten błąd instancji odwoławczej Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.